

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR POSUZOVANÉ PRÁCE: **Josef Ježek**

NÁZEV PRÁCE: **Pseudoarcheologie a její přínos pro archeologii**

TYP PRÁCE: **diplomová**

AUTOR POSUDKU: **Jan John**   TYP POSUDKU: **oponent**

KRITÉRIA HODNOCENÍ

1. Bylo splněno zadání práce? **dobře**
2. Využití dostupných informací k tématu: **dobře**
3. Formální aspekty práce (rozsah, gramatika, úprava): **velmi dobře**
4. Strukturování práce: **dobře**
5. Užívání odborné terminologie a stylistiky: **velmi dobře**
6. Úroveň analýzy a syntézy dat, výběr a použití vhodných metod: **velmi dobře**
7. Byly vyčerpány hlavní problémy tématu? **dobře**
8. Zaujal student vlastní stanovisko a jak je argumentačně podpořil? **velmi dobře**

Návrh výsledné klasifikace: dobře

Stručné zdůvodnění celkového hodnocení:

Na úvod bych rád ocenil odvalu, s níž se Josef Ježek pustil do tématu, které by nejspíše někteří archeologové neváhali označit jako „pseudotéma“, a také jeho kritický pohled na věc. Předkládaná diplomová práce má své pozitivní stránky, na které se jistě student při obhajobě zaměří, jako oponent se pokusím upozornit na její slabiny.

Z textu mám dojem, jakoby v průběhu jeho vzniku autor váhal, na co se nejvíce zaměřit. Titul hovoří o pseudoarcheologii, samotný obsah práce je však zaměřen na jednu její část, konkrétně tzv. archeoastronautiku, zejména v podání Ericha von Dänikena. Těsně před závěrem se pak nečekaně objevuje krátký exkurz na naše území o vltavínech a astronomickém výkladu eneolitického ohrazení v Makotřasech. Archeoastronomie je přitom specifickým tématem, jemuž je věnováno mnoho publikací (i u nás v ČR), a které by si zasloužilo

samostatné kritické posouzení. Za závěry je pak doplněn dotazníkový průzkum, jehož výsledky naznačují, že veřejnost není příliš schopna rozlišovat mezi produkty archeologie a pseudoarcheologie, případně o takovéto rozlišování ani příliš nestojí. To je závažné zjištění, se kterým však dále nepracuje.

Produktů pseudoarcheologie bychom mohli jen v Evropě najít nepřeborné množství (připomeňme např. tzv. bosenské pyramidy), a ani v ČR o ně není nouze. Je tedy vcelku pochopitelné, že práce nesměruje k jejich vyčerpávajícímu soupisu. Výběr by však měl být nějak zdůvodněn, a především směřovat k řešení otázky, nastavené názvem práce.

J. Ježek dochází k závěru, že hlavními přínosy pseudoarcheologie jsou odlišné pohledy podněcující diskusi, a také fakt, že obecně přitahuje zájem veřejnosti o minulost. Považoval bych za vhodné, zasadit tyto teze do kontextu odborných publikací na téma pseudoarcheologie. Těch také není málo a zahrnují různé přístupy, od striktního vymezení, po požadavek dialogu mezi archeologií a pseudoarcheologií (viz např. Holtorf 2005). Autor sice opírá o četnou literaturu, ta se však týká především popisovaných lokalit a jevů. Naopak práce o pseudoarcheologii jsou reflektovány jen okrajově.

Z formálního hlediska je práce vyhovující, jen ojediněle lze narazit na pravopisné chyby (komolí - s. 17), či chyby v citacích (Harrison 2016 v textu vs. Harrison 2017 v seznamu zdrojů). U absolventa magisterského studia by se však neměly objevovat rozšířené nešvary typu pseudozkratky viz. (s tečkou). Pravděpodobně v důsledku překladu z cizího jazyka se občas objevují terminologické nepřesnosti, kupříkladu na s. 50 je popisována síla kovové slitiny, nejspíše se však jedná o její tvrdost či pevnost.

Zvolené téma je zajímavé, široké a ve vztahu archeologie a veřejnosti může být i kontroverzní. Potenciál tématu nebyl z mého pohledu zcela vyčerpán a měla by mu být věnována pozornost. Samotnou práci navrhuji klasifikovat v rozsahu velmi dobře – dobře, v závislosti na diskusi během obhajoby.

Literatura

Holtorf, C. 2005: Beyond crusades: how (not) to engage with alternative archaeologies. *World Archaeology* 37/4, 544–551.

DATUM: 1. 6. 2017

PODPIS: